

11 Μαρτίου 2015

## **«Εικόνες της Αθήνας και ελληνικές φορεσιές στα χρόνια της Επανάστασης»**

/ [Πεμπτούσια](#)



Με αφορμή την Εθνική Επέτειο της 25<sup>ης</sup> Μαρτίου, ο Οργανισμός Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας του Δήμου Αθηναίων σε συνεργασία με το Λύκειο Ελληνίδων, παρουσιάζει την έκθεση «Εικόνες της Αθήνας και ελληνικές φορεσιές στα χρόνια της Επανάστασης», στο Μουσείο Λαϊκής Τέχνης και Παράδοσης «Αγγελική Χατζημιχάλη», (Αγγ. Χατζημιχάλη 6, Πλάκα) από 13 έως 29 Μαρτίου.

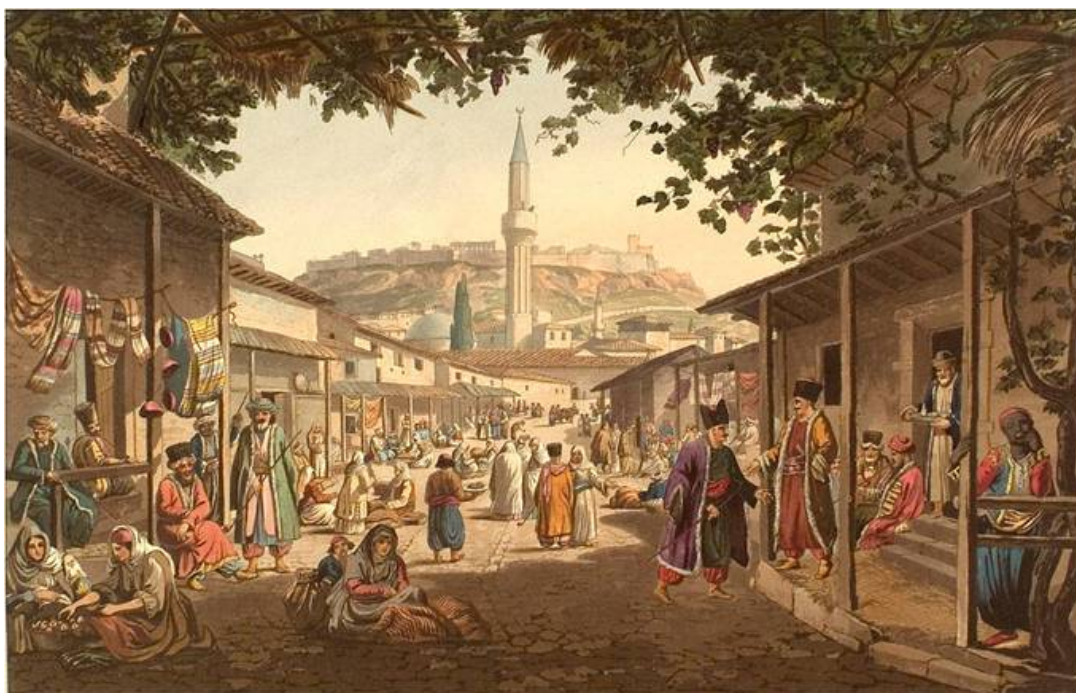


Η έκθεση, την επιμέλεια της οποία έχει η Σταυρούλα Πισιμίσση, περιλαμβάνει φορεσιές από την Αθήνα, την Ύδρα, τις Σπέτσες, τη Στερεά Ελλάδα και την Πελοπόννησο που ανήκουν στη συλλογή του Λυκείου Ελληνίδων. Επίσης θα φιλοξενηθούν αντίγραφα χαρακτηριστικών έργων Ευρωπαίων ζωγράφων - περιηγητών της Αθήνας, (James Stuart, Edward Dodwell και Theodose Du Moncel), οι οποίοι στα τέλη του 18<sup>ου</sup> και αρχές του 19<sup>ου</sup> αιώνα, αποτύπωσαν στο έργο τους την εικόνα της, διασώζοντας πολύτιμες πληροφορίες για τα αρχαία μνημεία, το φυσικό τοπίο και την καθημερινή ζωή των κατοίκων της. Πρόκειται για εικόνες που κίνησαν το φιλελληνικό ευρωπαϊκό ενδιαφέρον για έναν τόπο με λαμπρό αρχαίο παρελθόν, αλλά και δραματικό ιστορικό παρόν.

Στο πλαίσιο της έκθεσης θα πραγματοποιηθούν την Κυριακή 22 Μαρτίου στις 12.30μ.μ. δύο διαλέξεις με παράλληλη προβολή εικόνων και εγγράφων της εποχής, από την Καθηγήτρια Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Αθηνών Κατερίνα Κορρέ-

Ζωγράφου με θέμα «Οι παραδοσιακές φορεσιές της Αθήνας (18<sup>ος</sup> - 20<sup>ος</sup> αι.) και η καθημερινή ζωή των Νεοελλήνων» και τον Καθηγητή Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Αθηνών Μηνά Αλεξ. Αλεξιάδη με θέμα «Κλοντ Φοριέλ και Φιλελληνισμός».

Ποιος ήταν όμως ο Κλοντ Φοριέλ; Πρόκειται για τον πρώτο εκδότη των ελληνικών δημοτικών τραγουδιών, όπως σημειώνει ο Αλέξης Πολίτης, στο βιβλίο του «Το Δημοτικό Τραγούδι». Ο Φοριέλ γεννήθηκε στη Γαλλία το 1772, γνώριζε όλες τις ευρωπαϊκές γλώσσες, μελέτησε πολλές λογοτεχνίες, ενώ στη συνέχεια «καταπιάστηκε ... με τη γένεση της νεοτερικής, δηλαδή της μετα-μεσαιωνικής ποίησης. Τον απασχόλησε η εποποιία και η σχέση της με τα δημοτικά τραγούδια».  
[1] Με τα δημοτικά τραγούδια καταπιάστηκε για πρώτη φορά το 1822 και όπως σημειώνει ο Πολίτης, τα ελληνικά δημοτικά τραγούδια «ήταν σχεδόν το μόνο σημαντικό έργο που άφηνε πίσω του».[2]



Πώς αποφάσισε όμως να ασχοληθεί με το δημοτικό τραγούδι; Στην προσπάθειά του να αναζητήσει «τις καταστατικές συνθήκες που διαμόρφωσαν τη δυνατότητα γένεσης της εποποιίας»... «πίστεψε πως θα έβρισκε έναν κρίκο στα ελληνικά τραγούδια».[3] Βρήκε αρχικά μια μικρή συλλογή με δεκατέσσερα τραγούδια και με τη βοήθεια των Ελλήνων του Παρισιού, αυτή η συλλογή έφθασε τα εκατό. Ο Φοριέλ τα αντέγραφε και στη συνέχεια τα διόρθωναν οι Έλληνες φίλοι του. Αξίζει να σημειωθεί επίσης ότι τα μετέφραζε και έκανε σχολιασμούς. Έτσι κατάφερε να εκδώσει δύο τόμους, το 1824 και το 1825. Ο Πολίτης επισημαίνει ότι ο Φοριέλ, ίσως δεν άκουσε ούτε ένα δημοτικό τραγούδι τραγουδισμένο. Περισσότερο έδρασε ως φιλόλογος. Δυστυχώς, οι Έλληνες συνεργάτες του, φαίνεται ότι δεν ενδιαφέρθηκαν να συνεχίσουν το έργο του.

Κατερίνα Χουζούρη

[1] Πολίτη Α., 2010, Το Δημοτικό Τραγούδι, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, σελ. 238

[2] Όπως ανωτέρω

[3] Όπως ανωτέρω